

דף מח.

עין משפט א.

אח"ע סימן עג סעיף א

א. חיוב כסות הוא כדרך המקום^א, בימות החמה והחורף, ולפחות כמו שלובשת אשה בעלת בית שם. ובכלל זה כלי בית ומדור, מטה מוצעת, מחצלת, כלי אכילה ושתייה: חבית, קדירה, קערה, פך, נר, כוס, בקבוק וכיוצא בהן.

עין משפט ב.

אח"ע סימן עו סעיף יג

יב. הבעל או האשה^ב שאמרו אני בבגדי והוא בבגדו אפי' לצניעות, אם זה הוא שאמר יוציא ויתן כתובה, ואם זו היא שאמרה תצא בלא כתובה.

עין משפט ג.

אח"ע סימן ע סעיף ו

יג. נשתטה או נתחרש הבעל^ה, פוסקין לאשתו תכשיטין ומפרנסין מנכסיו.

עין משפט ד.

אח"ע סימן עא סעיף ג

ד. נשתטה^ו, מפרנסים בניו אפי' אחרי שש עד שיגדלו.

ה. והבלאות משיירי הבגדים שלה מגמ', ח"מ. וכל זה לפי עושרו וכופין אותו ועולה עמו והוא מרמב"ם ובח"מ.

ד. שם בגמ' מ"ח ע"א, וזה נלמד משארה זה קירוב בשר, ודין מורדת יש לה וכן הוא יש לו דין מורד. כ"כ בח"מ.

ה. ממר עוקבא בדף מ"ח ע"א.

ו. מרב חסדא שם. ואף בלא אמיד וזה לשיטת השו"ע, ועיין בב"ש. ושאני נשתטה מהלך למדינת הים דרך בהלך למדה"י אני אומר שהיה לו לצווח, לא כן נשתטה, ולהר"ן והטור אפי' לא אמיד, אבל לר"מ אם אמיד כ"כ בח"מ.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ה.ו.

אה"ע סימן ע סעיף ה ו

ה. י. חזקה^ז שאין אדם משאיר ביתו ריקם, ולכן אם הלך למדינת הים ובאה אשתו לתבוע מזונות, אין פוסקין לה עד שיעברו^ח ג' חודשים הראשונים. ואם שתקה יותר מג' חודשים, פוסקין לה^ט רק מכאן ולהבא ולא למפרע, ואם נפרד ממנה בקטטה^י, י"א דפוסקין לה מיד דרוצה לעגנה.

ה. יא. אחר ג' חודשים פוסקין לה מיד^כ ואפי' אין כתובתה בידה^ל, ואין פוסקין לה במה שתתקשט כי אין בעלה עמה. ומוכרין הבי"ד מנכסיו אפי' לא שמעו שמת^מ. ואין מחשבין עמה מעש"י עד שיבוא בעלה ויחשב.

ה. יב. לא עמדה האשה בדין^נ ומכרה, מכרה קיים. ולא צריכה הכרזה ולא שבועה^ס עד שיבוא בעלה או שתבוא לגבות כתובתה, ואז בי"ד

ז. כרב בדף ק"ז ע"ב.

ח. ואם נודע שיצא למקום קרוב ע"ד לחזור מיד ונשתקע שם, פוסקין לה מיד והוא מהריטב"א הביאו בח"מ.

ט. היינו מיום התביעה, אף שביה"ד החמיצו הדין, דאז גילתה דעתה שחסר לה מיום התביעה. כ"כ בח"מ.

י. ממרדכי ריש דייני גזירות.

כ. דאין חוששין שמא מחלה ואיבדה תנאי כתובה אף בחייה כר"מ, ואף דיש חולקים על הרמב"ם מ"מ לא איבדה אלא לאחר מותו. ח"מ.

ל. אבל בנתחרש או נשתטה פוסקין לה גם במה להתקשט, דלא מחייבין אותה להיות כל חייה ללא תכשיט. כ"כ ח"מ.

מ. זו דעת הרמב"ם, אבל הרא"ש והר"ן חולקין דמחשבין ונותנים לה ההפרש בלבד, ח"מ.

נ. היינו בינה לבין עצמה דבדיעבד מהני המכירה לרמב"ם, אבל לרמב"ן לא מהני עד שתמכור בפני ג' אנשים, כ"כ בח"מ.

ס. והוא שהבעל טוען כשחזר, הנחתי לך צררי או אמרתי לך צאי מע"י במזונותיך, אבל אמר לה השבעי לי שלא הזדמן לך מלאכה אינו יכול להשביעה, וכן פשט לשון הר"ן אבל מהרא"ש משמע דאף בטענה זו יכול הבעל להשביעה. ח"מ.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

מגלגלין עליה שבועה שלא מכרה כי אם למזונותיה שהיא צריכה להם.

ו. יג. נשתטה או נתחרש הבעל^ע, פוסקין לאשתו תכשיטין ומפרנסין מנכסיו.

עין משפט ז. חו"מ סימן רצ סעיף טו

טו. יח. האפטרופוס עושה לקטן לולב וסוכה וציצית ושופר וס"ת ותפילין ומזוזות ומגילה וכל מצוות עשה שיש לה קיצבה^פ, בין שהוא מדברי תורה או מדברי סופרים עושים להם אע"פ שאינם חייבים במצוה, כדי לחנכן במצוות.

אבל אין פוסקין עליהם צדקה אפי' לפדיון שבויים^צ מפני שמצוות אלו אין להם קצבה, מיהו אם האפטרופוס פסק עליהם צדקה להחשיבם כדי שיצא עליהם שם טוב^ק והם אמודים לכך מהני.

טו. יט. מי שנשתטה או נתחרש בי"ד פוסקין עליו צדקה^ר אם היה ראוי.

הגה: ועיין בסי' קס"ג סעיף ד'.

ע. ממר עוקבא בדף מ"ח ע"א.

פ. בין אפטרופוס שמינהו האב או בי"ד, ואם נטלו רשות מבי"ד רשאים לעשות גם דברים שאינם רשאים. כ"כ הרמב"ן והרשב"א שם בגיטין נ"ב ע"א, וכן מפורש בתוספתא ב"ב פ"ח משנה ד' ובתרומות פ"א הלכה י"ב-י"ג.

צ. אפי' שזו מצוה גדולה כמ"ש המחבר ביור"ד סי' רנ"ב, סמ"ע ס"ק מ"ד. ובפעמוני זהב כתב שיש רשות לאפטרופוס לתת צדקה לעניים קרובים של המת ולתת להם קצבה ידועה שהיתה להם מאביהם.

ק. מב"ב ח' ע"א מעובדא דרבא ביתמי.

ר. מכתובות מ"ח ע"א, והשוה הרמב"ם שם בהלכה י"א דין נתחרש לנשתטה. והר"ן תמה על זה בכתובות בפ' נערה והכ"מ שם כתב ישוב לזה, ועיין בשו"ע אבהע"ז סי' ע"א דכן נפסק שאם נשתטה מפרנסים בניו מנכסיו אפי' אחר גיל שש עד שיגדלו ולדעת הרמב"ם רק באמיד ולהר"ן גם בלא אמיד, ועיין מש"כ במנחת אשר שם אות ט'.

עין משפט ז.ט.

אח"ע סימן פט סעיף ג

ג. הלך בעלה למדינת הים מוכרין מנכסיו ש בלי הכרזה, וכדרך שתעלה עמו.

עין משפט י.

יו"ד סימן שמח סעיף ב

ב. האומר לא לקבור אותו מנכסיו אין שומעין לו^ה, אלא מוציאים מיורשיו^א כל צרכי קבורתו בעל כורחם וכן כל מה שרגילין לעשות לבני משפחתו, והוא שירשו ממון מאביהם.

ח"מ סימן רנג סעיף ל

ל. לב. שכיב מרע שצוה שלא להספיד אותו אין מספידין אותו^ב, אבל אמר שלא לקבור אותו מנכסיו אין שומעין לו אלא כופין היורשין וקוברין אותו מנכסיו.

דף מח:

עין משפט א.

יו"ד סימן רלד סעיף ח

ח. יא. הלך האב או שלוחיו עם שלוחי הבעל להביאה לו ולהכניסה לחופה, עדיין היא ברשות שניהם. מסרה האב או שלוחיו לשלוחי הבעל

ש. שם בירושלמי, וגם להחזיר למלוה לצורך קבורתה מוכרין בלא הכרזה כדי שלא תנעול דלת בפני לוויין כ"כ בח"מ.

ת. דלאו כל כמיניה להעשיר בניו ולהטיל עצמו על הצבור. ש"ך ס"ק ג'.

א. ואפי' נתן ממון הרבה לאחרים אין מוציאים מהם אלא מיורשיו. ש"ך ס"ק ד' כמבואר בחו"מ סי' רנ"ג סעיף ל"א.

ב. דהספד יקרא דשכיבי ואינו רוצה כבוד זה, ומצוה לקיים דברי המת, כמבואר ביו"ד סי' שמ"ד סעיף י', אבל שלא לקבורו מנכסיו אלא משל ציבור וצדקה, בזה לאו כל כמיניה להעשיר את בניו ולהטיל עצמו על הציבור. סמ"ע ס"ק ס"ט.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הרי יצאה מרשות האב^ג. וי"א דמ"מ אין הבעל מפר לה עד שתכנס לחופה בפועל.

עין משפט ג.

אה"ע סימן נז סעיף א

א. הבעל יורש את אשתו מרגע שיצאה מרשות אביה אע"פ שלא נכנסה לחופה עדיין^ד. כגון שהלך האב עמם ונכנס הבעל עמה בדרך לחצר ונתייחד עמה לשם נישואין ומתה ה"ז ירשנה בעלה.

ב. היתה אלמנה או בוגרת או יתומה, והלכה היא בעצמה מבית אביה לבית בעלה, ואין עמה לא בעלה ולא שלוחיו ומתה בדרך, אין הבעל יורש אותה.

ג. וסיים הרמב"ם בפ' י"א מנדרים דגם הבעל אין יכול להפר, שאין הבעל מפר בקודמין.
ד. ממשנה וגמ' כתובות מ"ט ע"ב. אע"פ שלא נכנסה לחופה עדיין הואיל ונעשית ברשות בעלה ורק ליורשה ולא לשאר הדברים דאין מטמא לה ולא זוכה במציאתה ואין מיפר נדרה, כ"כ רש"י והר"ן. ולדעת התוס' מטמא לה ג"כ ומפר נדרה, ועיין בב"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com